

кое-то ный не можемъ направи. Какъ да нарѣчемъ Тогози, кой-то може да направи сичко?

О. *Всемогуцъ.*

П. Ный не видѣхме Бога, нъ познахме, че Той е всемогуцъ, познахме по работы-тѣ му. Посажда ли сте въ земѣ-тѣ нѣкое семе?

О. Посажда ли сме.

П. Какво излазяше отъ посадено-то семе?

О. Израсваше трѣвка, листы и цвѣтъ.

П. Вый ли направихте тоя цвѣтъ?

О. Не, той порасваше отъ земѣ-тѣ, азъ само посаждахъ семе-то.

П. Че кой е далъ на земѣ-та такавѣ силѣ да израстява цвѣтове?

О. Богъ ѣж направиль тѣй.

П. Дѣто ще каже, цвѣта са създава отъ Бога. Можите ли направи отъ земѣ-тѣ цвѣтъ?

О. Не.

П. Ный не можемъ направи, какво-то прави Богъ; това ще каже, че нашія умъ е бескрайно по-малкъ отъ Божія. Сичко, що е направиль Богъ, е твърдѣ умно направено, е прѣмъдро. Кога-то познайте добръ земѣ-тѣ, тогава еще по-добръ ще видите; колко умно е направено сичко. Защо-то Богъ е направиль сичко умно, за това Го наричаме *Прѣмъдръ.*

П. Кога-то Богъ е нрѣмъдъръ, може ли да не знае нѣщо?

О. Не, Той сичко знае.

П. Тѣй; Богъ сичко знае; Той знае, що е было и що ще бжде. Какъ ще Го нарѣчемъ инди, кога-то знае сичко?

О. *Всѣвѣдуцъ.*

П. Иса ли ви са да умрете?

О. Не.

П. Защо не ви са ще да умрете?